

RNDr. MgA. Alice Růžičková

<https://www.famu.cz/cs/vse-o-fakulte/lide-na-famu/6555-alice-ruzickova/>

<https://sp.amu.cz/cs/ucitel106072.html>

<https://www.ceskatelevize.cz/lide/alice-ruzickova/>

Volební program do AS AMU:

1. Cíl: Zefektivnit studijní agendu

Díky dlouhodobému kontaktu se studijní agendou (8 let proděkanka pro studijní záležitosti FAMU, 1 rok předsedkyně KVH FAMU, 3 roky vedoucí katedry KDT FAMU, 22 let pedagožka a 6 let studentka KDT FAMU) nabízím své znalosti a zkušenosti v debatách na témata, která musí mít vzdělávací instituce především na zřeteli.

2. Cíl: Propojit AS AMU a kolegium děkanky FAMU

Vzhledem k tomu, že jako vedoucí katedry jsem členkou kolegia děkanky, mohu problematiku řešenou na AS AMU rovnou komunikovat směrem dovnitř školy a zkrátit tak cestu podstatným informacím.

3. Cíl: Zlepšit komunikační atmosféru na FAMU i obraz FAMU v rámci celé AMU

Již téměř rok trvá komplikovaná epidemická situace, která znemožňuje na této škole obvyklou otevřenou výměnu názorů. Přišli jsme o možnost presenční výuky, množství osobních kontaktů a s nimi o tolik potřebný dialog, který je nutný, abychom si udrželi společné kritické i tvůrčí myšlenkové pole. Lidé kolem nás jsou unavení, roztrpčení, plní strachu o své zdraví, existenční jistoty i smysl svého budoucího života. Z tohoto černého koktejlu vzniká neochota slyšet odlišné názory, začíná vítězit ego, prosazují se silová řešení. Ráda bych tohle všechno zastavila. A chci vás vyzvat, abyste mi v tom pomohli.

Covid-trable tu zjevně budou dál – minimálně rok, možná déle. I přesto nebo právě proto, měli bychom najít takový způsob existence, aby nám chod školy i naše působení v ní dávalo smysl. Mluvme spolu, poslouchejme se, hledejme průchodná řešení, respektujme se. Nebojme se, radujme se. A nenechme si tu radost ze života i z tvorby vzít. Nenechme se mučit a současně si dávejme pozor, abychom nemučili druhé. Naučme se spolupracovat, i přes odlišnost názorů to jde. Spolupráce se v dlouhodobém horizontu vždy vyplácí všem stranám více než válka a krátkodobé vítězství.

Znepokojují mě především zjevné snahy o vyvolání konfliktu uvnitř vzdělávací instituce a vytváření dojmu mimo školu, že na FAMU jsou nesmiřitelné protistrany, které „spolu bojují o budoucnost školy“. Nic takového se neděje – až doposud všechna jednání kolegií děkanky probíhala pracovním a komunikativním způsobem a řešila standardní agendu i za ztížených podmínek současné pandemické situace.

K podpisu petic a hromadných dopisů se nepřipojuji především proto, že mi opravdu přijde nevhodné vytvářet dalším zjednodušujícím stanoviskem jakousi druhou frontu a vlastně tím dále živit dvojkolejnost pohledů na FAMU, která se tak vyhrtila za minulého vedení. Byla to velká chyba a my

bychom nyní měli spíš pracovat na tom, abychom si své odlišné názory a potřeby představili, vzájemně se pochopili a společně s vedením nacházeli vhodná řešení. Pokračováním zákopové války budou trazit všichni – studenti, pedagogové a ztrácí tím FAMU jakožto značka kvalitní filmové školy.

Chci osobně přispět k tomu, abychom nadále pokračovali v kultivovaných debatách se svými kolegy, spolužáky a zaměstnanci napříč celou AMU a byli otevření odlišným názorům. Jsme různí, odlišně vnímáme, každý máme trochu jiné potřeby, ale společně tvoříme jeden dynamický, v čase proměnlivý celek – AMU. Všimněme si, že naše škola je vždy o tolik zajímavější, když svou různost dovedeme nejen tolerovat, ale vzájemně si naslouchat, inspirovat se a nakonec ji proměnit v duchovní bohatství, kreativitu a umění – jako v tolik citovaném období let 60-tých. Měli bychom se cíleně snažit o vstřícnou atmosféru na škole, o budování podporujícího společenství a o udržení vzájemné důvěry, jen tak můžeme přežít nejen všechny budoucí krize, katastrofy a peripetie, ale především zažijeme smysluplnost, přítomnost a naplnění. Jan Pavel II., když projížděl v roce 1990 Prahou, nám všem říkal: nebojte se! Nebojme se jinosti, pusťme ji do sebe – budeme bohatší.

Morální integrita je minimálně stejně důležitá jako organizační talent či profesní dovednosti nebo dokonce vzdělání a intelekt. Bohužel leckde na škole arogance moci často drží v šachu ty slabší či bojácné. Tato atmosféra školy by se měla konečně změnit, pokud chce zůstat kvalitním a podnětným prostředím pro vzdělávání. Měli bychom spolu mluvit, a ne se jen častovat výkřiky na facebooku, nebo sáhodlouhými maily či hromadnými prohlášeními – skutečně spolu mluvit, naslouchat si, reagovat, připustit, že pravdu může mít i ten druhý, porozumět a pak jednat tak, aby prospěch z činu mělo co nejvíce zúčastněných. To je základ pro zajímavé soužití.

Zajímá mě spolupráce nikoli souboj.